

kilép a 8. utcából

(mi rejlik)

kilép a 8. utcából
távolról szemléli a házat
a leeresztett redőnymagány
mögött mi rejlik
szétvert sétány
kitépett lámpaoszlopok
képe úszik be hirtelen
a tékozlás torz emlékei
eltékozolt évek
ez már egy másik élet
a jól körülkerített szigetre
idegen be nem téved
be nem teszi lábát a fájdalom

(nem is utca az)

már nem emlékszik arra a mozdulatra
amint a brankov moston át
a túlsó part felé vette az irányt
az arc a kéz a testtartás
sokat elárul a képen
szavaknál többet a kimerevített gesztusok
ami volt elmúlt elviharzott
ahogy kilépett a 8. utcából
még visszanézett: nem is utca az

(majd újra ott megy el)

a sétalóutca sarkán
a kávézó előtt még ott az asztal
amelynél tavaly nyáron ült
majd újra ott megy el
a hegyre felfelé halad
majd újra ősz lesz s újra tél
az erkélyen a napernyőt becsukja
faleveleket s étlapot lobogtat a szél

(testének határai)

ó jaj hogy elmúlt minden
és milyen egyszerű:
arra gondol amihez
szép emlékek fűzik
s nem arra amihez nem
a sóbányából felfelé haladva
haja az arcához tapadt
a lépcső fokait szedve
megfeszültek izmai
egyszerre *érezte* önmagát
tudta hol vannak
a porló fal s a többiek között
testének határai
egy évtized múltán
is emlékezni fog a pillanatra:
a föld mélyéből még
rugalmas léptekkel halad
az érettség megízlelt
ízével a nyelve alatt

prózaí prózaí sehr

(áll lenn)

egymásra másolódo
tavaszok nyarak ősök telek
egymásba áttűnő városok
miközben meg sem mozdulsz
áll lenn a kockanyár a kertben
seurat kellene ide
hoggy kipettyezze
a közbeeső időket tereket

(mintha a saját árnyékából)

egy napba zsúfolva összefüggés nélkül
reggel dél délután és este
mégis minden napszakban
változik a teste
reggel merev mozdulatlan
délben képlékeny délután álmos s este
mintha a saját árnyékából
lenne a falra festve

(hol a költészet)

hol a költészet mostanában
törölni por és mosni kő
sikálás metrumára írni vers
kántálni munkadal
jambikus tizesben
ahogy a torkán kifér
prózaí prózaí sehr

(andela)

andela – ízlelgeti az idegen nevet
angyalok szállnak por alakban
a szerbben keményebb a gy mint a magyarban
mintha moccanás hangját hallaná
nevére ismerve mozdul
az újonnan elkészült íróasztal

(epigramma)

tisztelt író úr olvasta-e bárki a könyvét
távoli sziklák közt naturista zarándok

